

ספורנו פרשת שלח

(1) במדבר פרק טו, יז-כ

(יז) וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יח) דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה: (יט) וְהָיָה בְּאֲכֹלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תִּרְיִמוּ תְרוּמָה לַה': (כ) רֵאשִׁית עֲרֹסְתְּכֶם חֲלֵה תִרְיִמוּ תְרוּמָה פְתֻרֹמֶת גֶּרֶן כֵּן תִרְיִמוּ אֹתָהּ:

(2) ספורנו במדבר פרק טו פסוק כ

(כ) חלה תרימו תרומה. אחר חטא המרגלים הצריך גם החלה **למען יהיו ראויים שתחול ברכה בבתייהם** כאמרו וראשית עריסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך (יחזקאל מד, ל) וכן אליהו עשי לי משם עגה קטנה בראשונה והוצאת לי (ולך ולבנך תעשי באחרונה) כי כה אמר ה'... כד הקמח לא תכלה (מלכים - א יז, יג):

(3) ספר החינוך פרשת שלח מצוה שפה (מצות חלה)

משרשי המצוה, לפי שחיותו של אדם במזונות, ורוב העולם יחיו בלחם, רצה המקום לזכותנו במצוה תמידית בלחמנו **כדי שתנוח ברכה בו על ידי המצוה** ונקבל בה זכות בנפשנו...

(4) ספורנו בראשית פרק כז

(ד) ועשה לי מטעמים. רצה במטעמים כדי שיתעסק בכבוד אב **ובזה תחול עליו הברכה** כי גם שלא הכיר בגודל רשעו של עשו מכל מקום לא חשב אותו לראוי שתחול עליו אותה הברכה שהיה בלבו לברכו ולכן כשברך יעקב אחר כך שידע בו שהוא ראוי לברכה לא שאל מטעמים ולא בקש דבר וברכו תכף באמרו ואל שדי יברך אותך: